

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 15 listopada 2021 r.

DIH-2.707.45.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 174/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez przedsiębiorcę Pana Jerzego Gala prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma „JAMPAJ” HANDEL – USŁUGI JERZY GAL w Kutnie (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) – od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 lipca 2021 r. nr PU.KPS.9.2021, nakładającej na Przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe (w rozumieniu definicji określonej w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw) karę pieniężną w wysokości 10 000 zł z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego – węgla kamiennego ekogroszek, w którym wartości parametrów zawartość popiołu, wartość opałowa, zawartość wilgoci całkowitej, zawartość części lotnych były niezgodne ze stanem faktycznym, ustalonym na podstawie przeprowadzonych badań laboratoryjnych, tj. popełnienia czynu, który na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b, podlega karze pieniężnej określonej w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 18 sierpnia 2021 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorcy od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 lipca 2021 r. nr PU.KPS.9.2021 wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie opału przy (...), należącym do Strony.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 8 lutego 2021 r. u ww. Przedsiębiorcy, upoważnieni pracownicy akredytowanego laboratorium w obecności inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o masie partii 25 ton, 32 próbki pierwotne, z których przygotowano próbkę ogólną o masie 65,40 kg węgla kamiennego ekogroszek, którą podzielono na próbki tj. próbkę nr 0063/21/5902 o masie 32,62 kg i próbkę kontrolną nr 8986/21/5902 o masie 32,78 kg, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw paliwa stałego nr PU.8361.47.2021. Dla pobranego do badań paliwa stałego ekogroszek Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0063/21/5902 i próbkę kontrolną nr 8986/21/5902 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Białej Podlaskiej, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 20/MIN-019/120-011 z 8 lutego 2021 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Białej Podlaskiej (protokół z badań nr 20/MIN-019/120-011 z 15 lutego 2021 r.) wykazały, że próbka nr 0063/21/5902 pobranego 8 lutego 2021 r. paliwa stałego po uwzględnieniu odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) (dalej: „rozporządzenie”), nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, który wyniósł 15,8% przy wymaganiach jakościowych max. 15,0%. Ponadto po uwzględnieniu odchyleń określonych w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 6,3%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 5,9%,

- zaniżony parametr wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 23,96 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 25,338 MJ/kg,
- zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 15,8% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 13,20%,
- zawyżony parametr zawartość części lotnych, którego wynik badania wyniósł 32,60% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 0,21%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0063/21/5902 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu i świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 8 lutego 2021 r., o nr 8986/21/5902 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Białej Podlaskiej (protokół z badań nr 20/MIN-019/120-011/K z 15 lutego 2021 r.). Badanie próbki kontrolnej nr 8986/21/5902, wykazało przy uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie - ekogroszek, pobranego do badań laboratoryjnych 8 lutego 2021 r., z wymaganiami jakościowymi zawartymi w rozporządzeniu, z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, który wyniósł 17,3% przy wymaganiach jakościowych max. 15,0%. Ponadto po uwzględnieniu odchyień określonych w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zaniżony parametr wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 23,49 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 25,338 MJ/kg,
- zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 17,3% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 13,20%,
- zawyżony parametr zawartość części lotnych, którego wynik badania wyniósł 31,49% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 0,21%.

W związku z powyższym stwierdzono, że parametr zawartość wilgoci całkowitej badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę. Dodatkowo stwierdzono również, iż parametr wartość opałowa oraz parametr zawartość części lotnych są niezgodne ze świadectwem jakości nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 26 lutego 2021 r. u Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Stronę o wynikach badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego tj. węgla kamiennego ekogroszek oraz przekazali protokoły z badań nr 20/MIN-019/120-011 z 15 lutego 2021 r. i nr 20/MIN-019/120-011/K z 15 lutego 2021 r.

Pismem z 25 czerwca 2021 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

W piśmie z 5 lipca 2021 r. Strona ustosunkowała się do zawiadomienia o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, kwestionując sposób pobierania próbek w toku kontroli.

Pismem z 21 lipca 2021 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej udzielił Stronie odpowiedzi na jej pismo z 5 lipca 2021 r.

Decyzją Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 lipca 2021 r. nr PU.KPS.9.2021, wymierzono Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w związku z wystawieniem świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Pismem z 9 sierpnia 2021 r. Przedsiębiorca odwołał się od ww. decyzji i wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej która zmusiłaby ją do rezygnacji z pracownika i przyczyniłaby się do zamknięcia działalności. W ww. piśmie Strona zarzuciła nieprawidłowy sposób pobrania paliwa stałego ekogroszek. Przedsiębiorca twierdził,

iż próbki pierwotne pobierane z przyzmy, zostały wysypane na podłoże pokryte śniegiem i wodą i na tym podłożu kwartowane, a następnie wraz ze śniegiem i wodą zapakowane do worków.

Pismem z 27 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 6 września 2021 r. podtrzymała swoje stanowisko dotyczące nieprawidłowego sposobu pobierania próbek, który miał wpływ na wyniki badań węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek.

Pismami z 17 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwrócił się do SGS Polska Sp. z o.o. oraz Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o zajęcie stanowiska odnośnie zarzutów Strony dotyczących nieprawidłowego poboru próbek. Postanowieniem z 23 września 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego do 23 października 2021 r.

Pismem z 21 września 2021 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odpowiedź na pismo z 17 września 2021 r.

Pismem z 24 września 2021 r. akredytowane niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. przekazało Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odpowiedź na pismo z 17 września 2021 r.

Pismem z 13 października 2021 r. w związku z nowymi dowodami w toczącym się postępowaniu Przedsiębiorca został poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako Stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

W piśmie z 11 października 2021 r. Strona podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, iż podczas kilkugodzinnego procesu pobierania próbek opady śniegu były intensywne i padający śnieg miał bezpośredni kontakt z pobieranym paliwem stałym ekogroszkiem pakowanym do worków, a następnie w samochodzie którym ww. próbki były przewożone, śnieg rozpuścił się powodując, zdaniem Strony, zawyżony parametr wilgoć całkowita i obniżenie parametru wartość energetyczna.

Postanowieniem z 22 października 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia postępowania administracyjnego do 15 listopada 2021 r.

W piśmie z 29 października 2021 r. Strona kolejny raz podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w zakresie nieprawidłowości przy pobieraniu próbek.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości” oraz wskazuje w nim wartości parametrów paliwa stałego dla którego jest wystawiane. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest

wystawione świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości oraz wskazać rzeczywiste parametry – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W niniejszym postępowaniu, badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Białej Podlaskiej (protokół z badań nr 20/MIN-019/120-011 z 15 lutego 2021 r.) wykazały, że próbka nr 0063/21/5902 pobranego 8 lutego 2021 r. paliwa stałego po uwzględnieniu odchyleń, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) (dalej: „rozporządzenie”), nie spełnia wymagań jakościowych zawartych w rozporządzeniu z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, który wyniósł 15,8% przy wymaganiach jakościowych max. 15,0%. Ponadto po uwzględnieniu odchyleń określonych w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zawyżony parametr zawartość popiołu, którego wynik badania wyniósł 6,3%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 5,9%,
- zaniżony parametr wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 23,96 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 25,338 MJ/kg,
- zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 15,8% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 13,20%,
- zawyżony parametr zawartość części lotnych, którego wynik badania wyniósł 32,60% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 0,21%.

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0063/21/5902 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w rozporządzeniu i świadectwie jakości wystawionym przez

Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej pobranej 8 lutego 2021 r., o nr 8986/21/5902 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. SGS Sp. z o.o. w Białej Podlaskiej (protokół z badań nr 20/MIN-019/120-011/K z 15 lutego 2021 r.). Badanie próbki kontrolnej nr 8986/21/5902, wykazało przy uwzględnieniu odchyień o których mowa w § 2 rozporządzenia niezgodność parametrów jakościowych paliwa stałego tj. węgla kamiennego w sortymencie - ekogroszek, pobranego do badań laboratoryjnych 8 lutego 2021 r., z wymaganiami jakościowymi zawartymi w rozporządzeniu, z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, który wyniósł 17,3% przy wymaganiach jakościowych max. 15,0%. Ponadto po uwzględnieniu odchyień określonych w rozporządzeniu nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Stronę z uwagi na:

- zaniżony parametr wartość opałowa, którego wynik badania wyniósł 23,49 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 25,338 MJ/kg,
- zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 17,3% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 13,20%,
- zawyżony parametr zawartość części lotnych, którego wynik badania wyniósł 31,49% przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości 0,21%.

W związku z powyższym Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie stwierdził, że parametr zawartość wilgoci całkowitej badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu oraz w świadectwie jakości nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Dodatkowo stwierdził również, iż parametr wartość opałowa oraz parametr zawartość części lotnych są niezgodne ze świadectwem jakości nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. wystawionym przez Przedsiębiorcę.

Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora

komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe nałożył obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, czyli te zgodne ze stanem faktycznym.

Istota zatem omawianych tu regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw sprowadza się do ochrony konsumenta, przed zakupem paliwa stałego, którego parametry jakościowe są gorsze, niżli deklarowane przez sprzedawcę w świadectwie jakości, a zatem odbiegające w sposób niekorzystny dla tego konsumenta od parametrów wskazanych przez sprzedawcę w świadectwie jakości. Celem Ustawodawcy jest doprowadzenie do stanu, w którym przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa węglowe będą wprowadzali do sektora komunalno-bytowego produkty o jak najwyższej jakości. Jedną z najważniejszych części systemu monitorowania i kontroli jakości paliw jest rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ponieważ określa wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, czyli przez podmioty tworzące sektor komunalno-bytowy. Świadectwa jakości paliw stałych są dodatkowym elementem systemu monitorowania i kontrolowania, który ma na celu zwiększenie świadomości zarówno klientów jak i podmiotów wprowadzających do obrotu paliwa stałe w kwestii jakości tych paliw. Świadectwo jakości paliw stałych obrazuje stosunek jakości do ceny, dzięki czemu nabywca może dokonać wyboru pomiędzy paliwem stałym dopuszczonym do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, tj. spełniającym podstawowe wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a paliwem lepszym jakościowo, co przeważnie wiąże się z wyższą ceną.

Mając na uwadze powyższe organ odwoławczy stwierdził, że ustalenie Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że w tej sprawie ziściła się przesłanka,

o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b znajduje potwierdzenie w ustalonym stanie faktycznym.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł, czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że konsekwencją wydania decyzji na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli decyzji związanej, jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania

w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej.

Odnosząc się do kluczowego zarzutu podnoszonego przez Stronę zarówno w odwołaniu, jak i w kolejnych pismach, dotyczącego nieprawidłowego sposobu pobrania próbek, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismami z 17 września 2021 r. zwrócił się do Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej oraz do SGS Polska Sp. z o.o. o zajęcie stanowiska odnośnie zarzutów Strony zawartych w piśmie z 6 września 2021 r.

W piśmie z 21 września 2021 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej potwierdził, iż próbki zostały pobrane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych oraz zgodnie z wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11. W piśmie wyjaśniono, że w celu odseparowania pobieranych próbek od gruntu, do zestawienia próbki ogólnej zostało rozłożone gumoleum, na które wysypano ekogroszek. Pobrane próbki umieszczono w 2 workach foliowych następnie w tkanych workach z tworzywa sztucznego i zapakowano w 2 beczki stalowe, które szczelnie zamknięto i zaplombowano w sposób uniemożliwiający dostęp do zawartości bez uszkodzenia zabezpieczenia.

W piśmie z 24 września 2021 r. akredytowane niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. wyjaśniło, iż próbki paliwa stałego węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek pobrano do badań w sposób zgodny ze wskazanym w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891) oraz normą PN-G-04502:2014-11 Węgiel kamienny i brunatny – Pobieranie i przygotowanie próbek do badań laboratoryjnych. Przygotowanie próbki ogólnej i jej podział na próbkę do badań i próbkę kontrolną, zgodnie z punktem 6.2 ww. rozporządzenia, wykonano w miejscu jej pobrania. Ze względu na panujące warunki atmosferyczne – opady śniegu, proces przygotowania próbek był prowadzony na podłożu uprzednio zabezpieczonym suchą i czystą wykładziną PCV. Laboratorium zaznaczyło, iż standardowo i rutynowo wykorzystuje się takie podłoże do pobierania próbek, a co z tym związane mało prawdopodobnym jest aby na podłożu mogła znajdować się woda szczególnie, iż temperatura powietrza wynosiła -9 °C.

Dodatkowo w ww. piśmie, akredytowane niezależne laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. zaznaczyło, iż ze względu na panujące warunki atmosferyczne inspektorzy zwrócili się do

Strony o udostępnienie zadaszzonego miejsca do przygotowania próbek. Pomimo posiadania takiego miejsca Przedsiębiorca nie wyraził zgody na jego wykorzystanie.

Strona po zapoznaniu się z nowymi dowodami przekazanymi przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w piśmie z 11 października 2021 r. podtrzymała swoje stanowisko wyrażane dotychczas, iż podczas kilkugodzinnego procesu pobierania próbek opady śniegu były intensywne i padający śnieg miał bezpośredni kontakt z pobieranym paliwem stałym ekogroszkiem pakowanym do worków, a następnie w samochodzie którym ww. próbki były przewożone, śnieg rozpuścił się powodując, zdaniem Strony, zawyżony parametr wilgoć całkowita i obniżenie parametru wartość energetyczna.

Prezes Urzędu ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeanalizowaniu zebranych dowodów stwierdza, że nie ulega wątpliwości, iż to Strona w czasie kontroli 8 lutego 2021r. wskazała miejsce poboru próbek, z którego w dniu kontroli prowadzona była jego sprzedaż. Ponadto to Strona przekazała kontrolującym świadectwo jakości nr 66/06/2020 z 2 czerwca 2020 r. jako właściwe, w którym oświadczyła jako wprowadzający paliwo stałe do obrotu, że paliwo stałe dla którego wystawione jest świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach.

Zgodnie z protokołem kontroli nr PU.8361.47.2021 z 8 lutego 2021 r. w dniu przeprowadzenia kontroli tj. 8 lutego 2021 r. prowadzona była detaliczna sprzedaż paliw stałych, w tym ekogroszku, z którego pobrano próbki do badań. Biorący udział w kontroli pracownicy akredytowanego przez Polskie Centrum Akredytacji Laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w obecności inspektorów pobrali próbki laboratoryjne zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. 2018 poz. 1891). Pobranie próbek przeprowadzono zgodnie z wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11. Przy pobieraniu próbek obecny był Kontrolowany, który podpisał protokół pobrania próbek paliw nr 8361.47.2021 z 8 lutego 2021 r. nie zgłaszając zastrzeżeń w tym zakresie. Pobrane próbki umieszczono w 2 workach foliowych następnie w tkanych workach z tworzywa sztucznego i zapakowano w 2 beczki stalowe, które szczelnie zamknięto i zaplombowano w sposób uniemożliwiający dostęp do zawartości bez uszkodzenia zabezpieczenia.

W protokole przyjęcia próbek do badań paliwa stałego nr 20/MIN-019/120-011 znajduje się adnotacja, że przekazane próbki paliw stałych były prawidłowo zabezpieczone i prawidłowo dostarczone do laboratorium. W rubryce uwagi znajduje się adnotacja o obfitych opadach śniegu.

Po zapoznaniu Strony z wynikami badań w trakcie kontroli przeprowadzonej 26 lutego 2021 r. Kontrolowany złożył oświadczenie z 3 marca 2021 r., iż pozostały na składzie węgiel kamienny ekogroszek w ilości 7,5 tony zostanie poddany osuszeniu aby uzyskać właściwą wilgotność, a do tego czasu Strona nie będzie prowadziła jego sprzedaży.

Z powyższych względów, zarzuty Przedsiębiorcy dotyczące nieprawidłowości przy poborze próbek, należy uznać za niezasadne.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwo jakości paliw stałych nie było zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie

skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do twierdzeń Strony, iż zapłata kary pieniężnej spowoduje konieczność zwolnienia zatrudnionego pracownika i spowoduje zaprzestanie działalności gospodarczej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż po zakończeniu niniejszego postępowania, zastosowanie w sprawie może znaleźć przepis art. 189k § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Ewentualne rozstrzygnięcie, czy wskazany powyżej przepis znajdzie zastosowanie w przypadku Przedsiębiorcy, musi jednak nastąpić w odrębnym postępowaniu. Adresatem ewentualnego wniosku powinien być Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi nr konta: 90 1010 1371 0007 6522 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
 - 5) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 6) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 7) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 8) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska

Zastępca Dyrektora

Departamentu Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/